

Arbetsanalys

Den ursprungliga idén från tidigt i våras var att hela C-reportaget skulle handla om våldsvärkarna i olika fotbollsfirmer. Den idén frångick jag dock relativt fort för att istället skriva om supporterkulturerna positiva såväl som negativa sidor. Frågan var då bara vilka supportrar som skulle presenteras i reportaget, en tanke var att träffa supportrar till de största publiklagen Malmö FF och AIK. Det hade gett en bild av hur det är att stötta svenska storklubbar men inte hur supporterskapet ser ut runt det flertalet mindre elitklubbar som finns i allsvenskan. Lösningen blev att skriva om skånsk supporterkultur och presentera supportrar till HIF, MFF och TFF i reportaget. Genom att skriva om dem kunde jag också komma in på de avbrutna matcherna som varit under säsongen och missnöjet med förbundet som vuxit sig starkt bland fansen till alla lag.

Det slutgiltiga reportaget skiljer sig en hel del från min ursprungliga idé som formulerades i min promemoria i samband med att arbetet sattes igång. Besök hos och reportage om en tifogrupp har inte genomförts och till det finns flera skäl. Till en del beror det på att jag inte har fått svar på de mail jag har skickat till MT96, (Malmö Tifosi 1996), som var den grupp jag hade i åtanke och det visade sig att jag fick ut mer av intervjuerna med de officiella supporterföreningarna än jag tänkt från början. Genom att göra tre texter av dem, en för varje förening, istället för en sammanhängande kunde jag skriva mer om supportrar i Trelleborg och Helsingborg än vad som annars varit fallet. Det skedde på bekostnad av reportaget från tifotillverkningen.

Det blev inte heller något möte med en firmamedlem på grund av att det visade sig väldigt svårt att få tag i någon skånsk huligan som ville ställa upp och jag bedömde att det hade varit för tidskrävande att jaga vidare. Istället träffade jag supporterpolisen Henrik Qvist och gjorde en intervju med honom om fenomenet. Min tanke på att göra en intervju med någon spelare eller tränare om supporterarnas betydelse föll bort på grund av att det inte fanns utrymme i reportaget. De andra texterna jag planerade att ha med från början finns med i reportaget om än inte i den form som jag tänkt mig från början. Texten om politikernas arbete mot huliganism var inte planerad från början men tillkom efter min inledande research när jag insåg hur mycket som faktiskt gjorts för att komma tillrätta med problemet.

Framförallt är det två problem jag har brottats med under arbetet med reportaget. Det ena och det lättaste var att jag missbedömde det tillgängliga utrymmet i början, jag trodde att det skulle få plats fler texter än vad det senare skulle visa sig göra. Därför föll texten med spelare och/eller tränare bort och delvis därför blev inte reportaget i tifogruppens verkstad av. Det andra problemet rör mina misslyckade försök att få kontakt med medlemmar i tifogruppen och med någon firmamedlem som kunde tänka sig att ställa upp på intervju. Här har jag misslyckats och åtminstone vad gäller huliganerna så kunde jag förutse att det skulle bli svårt att få någon kontakt och borde påbörjat mina försök att kontakta dem tidigare. Lärdomar som kan dras från mina problem är att se till att ha en korrekt uppfattning av hur stort utrymme som finns tillgängligt och att börja kontakta tänkta intervjupersoner tidigare.

Trots de här problemen har jag lyckats hålla mig till ämnet i de texter som finns med i reportaget. Jag tycker också att jag fick till en relativt bra lösning på problemet som uppstod när jag inte fick tag på någon huligan genom att träffa Henrik Qvist och beskriva firmakulturen utifrån den research jag gjort.

Arbetet med reportaget inleddes med research då jag läste på om de officiella supporterföreningarna, tifogrupperna, de omstridda frågorna mellan supportrar och Svenska Fotbollförbundet samt huliganismen i Sverige. Researchen fortsatte sedan med att jag läste på om de ämnen som skulle komma att aktualiseras i de olika intervjuerna innan de genomfördes. I mitt researcharbete utgick jag från supporterföreningarnas hemsidor för att bland annat läsa på om deras verksamhet och medlemsantal. För att lära mig mer om motsättningen mellan Svenska Fotbollförbundet och olika supportergrupperingar läste jag på Positiv läktarkulturs hemsida, ståplats.se och letade fram dokument från olika möten där förbundet klubbat igenom de regler som var aktuella i de här frågorna. För de avbrutna matchernas del hittade jag besluten som tagits av Disciplinnämnden på förbundets hemsida. Researchen kring fotbollsfirmer och annan huliganism gjordes även den på internet. Bland annat på bakgatan.se som drivs av Helsingborgsfirman Frontline, och sverigescenen.se där Firman Boys skriver. Nättidningarna hade en hel del material om firmer och deras sammandrabbningar och på polisens och Tryggare Sveriges hemsidor hittade jag debattartiklar om ämnet.

Efter en veckas research tog jag inledande kontakter med ordförandena i supporterföreningarna för att bestämma tid för intervjuer. Dessa genomfördes under de följande veckorna och resulterade i två texter vardera, en längre om supporterkulturen runt lagen och en kortare där intervjupersonerna fick berätta om sitt bästa supporterminne. Det har naturligtvis betydelse för reportaget att just ordförandena får stort utrymme eftersom deras engagemang går djupare än den vanlige fotbollsbesökarens. Reportaget hade varit annorlunda om jag bara träffat fans som går på matcherna men inte lägger mer tid än så på sitt supporterskap. Fördelarna med att träffa föreningarnas ordförande är flera, det är lätt att få tag på dem, de vet hur supporterkulturen ser ut kring laget och de är insatta i och har en uppfattning om de aktuella frågorna.

Den första texten jag skrev är den om politikerns engagemang mot huliganismen, den skrevs från början helt utifrån den research jag hade gjort men kompletterades senare med bitar från min intervju med Henrik Qvist på supporterpolisen. Efter att den var skriven gjorde jag en telefonintervju med Lars-Åke Lagrell, ordförande på Svenska Fotbollförbundet, om konflikten som varit mellan supportrar och förbundet. Det är den enda telefonintervju jag gjort, i de andra fallen har jag träffat intervjupersonen.

Jag har varit på flera av matcherna som lagen spelat och i samband med dessa har jag gjort enkäterna utanför arenorna. I mitt urval av personer till enkäterna valde jag att enbart använda personer som bar olika former av souvenirer med lagens emblem. Enkäterna fungerar bra för att ge utrymme åt den vanlige fotbollsbesökaren som inte är djupt engagerad i någon supportergruppering men som går på matcherna och visar sitt stöd för laget. Bilderna på publiken som finns i reportaget är tagna från hemmasupportrarnas ståplatsläktare. Den sista

intervjun jag gjorde är den med Henrik Qvist och från den intervjun blev det från början två artiklar, en om fotbollsfirmor och en om huliganism inne på arenorna. Den andra artikeln finns inte med i det slutgiltiga reportaget men bitar ifrån den har använts i texterna om firmor och politikernas kamp mot huliganism. Den sista texten jag skrev är den inledande.

Redigeringen inleddes i relativt god tid vecka 41 och på söndagen samma vecka tillkom de sista bitarna med bilder från Vångavallen i Trelleborg och en enkät med TFF-supportrar.

Jag som skribent är inte särskilt synlig i de flesta av texterna. I ”Turbulens och supporterproblem...” skriver jag att ”vi träffas” och i texten ”Vi brukar ladda upp...” är det uppenbart att jag varit i lokalen när jag beskriver den, men det är de enda ställena där jag skiner igenom. Självklart spelar jag som skribent ändå en stor roll för artiklarnas innehåll, det är jag som bestämmer hur de är vinklade och vilka som får komma till tals i olika frågor.

Det har varit min ambition att hålla samma ton i texterna som handlar om supporterföreningarna och att beskriva dem på ett likvärdigt, neutralt sätt. För mig som MFF-supporter har det varit något av en utmaning eftersom det har funnits en tendens, eller åtminstone vilja att se malmöiternas engagemang och verksamhet som lite bättre. I reportaget är dock texten om MFF Support, tvärtemot vad man skulle kunna tro, den som tar upp mest negativt kring supportrarna av de tre. Och möjligen beror det på min självpåtagna neutralitet att det har blivit så.

En del frågor som tas upp i reportaget kan inte besvaras i nuläget och där finns det naturligtvis möjlighet för uppföljande artiklar och reportage. En av de frågorna jag främst tänker på är hur man kommer att hantera pyroteknik på läktarna framöver, efter att tre matcher brutits och matchresultat meddelats efter videogranskningar alltmedan en fjärde återupptogs och spelades klart när fansen eldat av sig. Två andra frågor som kan följas upp handlar om vad som kommer att hända med ståplatserna och hur det kommer att gå med bekämpandet av huliganismen.

Jag har tänkt mig att mitt reportage ska kunna publiceras i form av en bilaga där man kan se tillbaka på hur supportersäsongen har varit. Reportaget skulle också kunna ingå i någon av morgontidningars helgbilagor. Oavsett vilket skulle det kunna bli ett återkommande inslag hos de skånska tidningarna. Man kan naturligtvis också tänka sig att göra liknande reportage på andra lags supportrar, exempelvis Stockholms- eller Göteborgslagens. Dessutom lämnas vägen öppen för att göra de intervjuer som jag tänkt från början men aldrig blev av och som kan resultera i texter om en firmamedlems liv, supportrars betydelse för fotbollslagen och en tifogrups arbete.